

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Cob/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620203187
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4620203187.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Dany Kálnayovej, v právnej veci žalobcu: K. P. V., Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. S. XXXX/XX, J. - K., zastúpený advokátskou kanceláriou: ULC Čarnogurský s.r.o., sídlo Tvarožkova 5, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 975 016, proti žalovaným: 1/ W.. O. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt s. č. XXX, Y. M., 2/ M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/XX, J. - D. C., 3/ W.. I. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt E. XX, XXX XX P., V. republika, žalovaný 1/ až 3/ spoločne zastúpení advokátskou kanceláriou: AG B. s.r.o., sídlo Landererova 8, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 326 511, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení, o odvolaní žalobcu proti IV. výroku uznesenia Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/45/2020 - 472 z 10. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd IV. výrok uznesenia Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/45/2020 - 472 z 10. mája 2021 potvrdzuje.

II. Odvolací súd priznáva žalovaným 1/ až 3/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

I.
Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Topoľčany ako súd prvej inštancie, (v poradí druhým) uznesením, označeným v záhlaví, rozhodol tak, že (v I. až III. výroku) návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a nariadenie neodkladných opatrení odmietol a (v IV. výroku) žalovaným 1/ až 3/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnej výške.

2. Súd prvej inštancie uznesenie v I. až III. výroku právne založil na ustanovení § 327 Civilného sporového poriadku (CSP) a v IV. výroku na ustanovení § 256 ods. 1 CSP.

3. Súd prvej inštancie uznesenie v I. až III. výroku, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v uznesení č. k. 26Cob/20/2021 - 449 z 23. apríla 2021 návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení podľa § 327 CSP odmietol, keďže návrh mal vadu, spočívajúcu v absencii predloženia riadneho splnomocnenia zástupcu žalobcu, oprávňujúceho subjekt, ktorý spísal a podal súdu návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení, konať v mene žalobcu, pričom súd konajúci o takomto návrhu, ktorý nie je v danej veci podaním vo veci samej, nemôže vyvíjať akúkoľvek aktivitu smerujúcu k odstráneniu tejto vady a je povinný takýto vadný návrh podľa § 327 CSP odmietnuť.

4. Súd prvej inštancie uznesenie v IV. výroku odôvodnil tým, že žalobca procesne zavinil odmietnutie návrhov (na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladných opatrení), ktoré má taký istý dôsledok ako zastavenie konania. Preto súd prvej inštancie analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP rozhodol o náhrade trov konania tak, že náhradu trov konania v plnej výške priznal žalovaným 1/ až 3/ voči žalobcovi.

II.

Odvolaie žalobcu

5. Proti IV. výroku uvedeného uznesenia súdu prvej inštancie (t. j. čo do výroku o nároku na náhradu trov konania) podal žalobca odvolanie.

6. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie mal pri zistení formálnych nedostatkov plnomocenstva podľa § 161 ods. 3 CSP postupovať tak, že vyzve stranu na odstránenie nedostatkov - napr. na doloženie plnej moci udelenej advokátskej kancelárii žalobcom ako elektronického dokumentu od žalobcu pre advokáta, autorizovaného žalobcom podľa § 23 ods. 5 zákona o e-Governmente alebo ako elektronického dokumentu, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu (originálu) v listinnej podobe podľa § 36 ods. 3 zákona o e-Governmente. Keďže súd prvej inštancie žalobcu na odstránenie nedostatkov nevyzval, nebol povinný rozhodnúť o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP. Keďže žalobca nemal možnosť odstrániť nedostatok procesnej podmienky - predloženie riadneho plnomocenstva - nemal súd prvej inštancie podľa § 257 CSP priznať žalovanému náhradu trov konania.

7. Žalobca poukázal na to, že predložené plnomocenstvo podpísal cez webový portál zep.disig.sk, určený na vytváranie kvalifikovaného elektronického podpisu, avšak systém neakceptoval podpísané plnomocenstvo, ale uvádzal, že dokument bude podpísaný vo formáte PAdES, ktorý po nahratí na portál slovensko.sk nebol akceptovaný, čo žalobca v odvolaní opakovane označoval za technickú chybu. Žalobca teda vynaložil svoje úsilie na riadne podpísanie plnomocenstva.

II. b/

Vyjadrenie žalovaných (1/ až 3/)

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili spoločným vyjadrením všetci žalovaní (1/ až 3/) (ďalej spolu aj len „žalovaní“).

9. Odvolanie žalobcu považovali žalovaní v celom rozsahu za nedôvodné a odvolaním napadnuté uznesenie za vecne správne a riadne odôvodnené.

10. Vo vzťahu k odvolacej námietke spočívajúcej v tom, že súd prvej inštancie podľa § 161 ods. 3 CSP nevyzval žalobcu predloženie riadneho, právne účinného plnomocenstva, ktorá v skutočnosti viac smeruje proti I. až III., odvolaním nenapadnutým výrokom uznesenia súdu prvej inštancie, žalovaní uviedli, že súd prvej inštancie uvedenú povinnosť nemal. V danej veci podaný návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení nie je návrhom, ktorý by bol návrhom vo veci samej. Z tohto dôvodu sa preto podľa § 327 CSP ustanovenia o odstraňovaní väd podania na návrh žalobcu neaplikujú. Touto vadou bolo v danej veci nepredloženie plnomocenstva, z ktorého by bolo možné vyvodiť autenticitu žalobcu alebo by malo účinky pôvodného listinného dokumentu a v dôsledku toho aj absencia podpisu žalobcu, ktorú súd prvej inštancie s poukazom na uvedené ustanovenie CSP nemohol odstraňovať, a táto trvala aj v čase vydania odvolaním v časti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí návrhu žalobcu.

11. Čo sa týka tvrdení žalobcu o technických chybách systému podpisovania dokumentov, tak tieto žalobca nepreukázal. Pritom na portáli zep.disig.sk mohol žalobca na podpisovanie využiť aj iný formát než PAdES, ktorý ústredný portál verejnej správy slovensko.sk neakceptuje. Plnomocenstvo pritom bolo v danej veci podpísané len v listinnej podobe, v ktorom prípade je potrebná zaručená konverzia.

12. Žalobca nepredložením právne účinného plnomocenstva procesne zavinil odmietnutie jeho návrhu, a tým aj skončenie súdneho konania. Žalovaným tým analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP vznikol nárok na

náhradu trov konania v celom rozsahu. Dôvod osobitného zreteľa podľa § 257 CSP žalobca nepreukázal a tento ani v danej veci neexistuje.

II. c/

Odvolacia replika žalobcu

13. K vyjadreniu žalovaných k odvolaniu žalobcu sa odvolacou replikou vyjadril žalobca.

14. Nad rámec odvolacej argumentácie obsiahnutej už v odvolaní poukázal žalobca na to, že žalobca podpísal predložené plnomocenstvo cez webový portál zep.disig.sk, ktorý je určený na vytváranie kvalifikovaného elektronického podpisu a ktorý uvádzal, že dokument bude podpísaný vo formáte PAdES, ktorý však nie je možné nahrať na portál slovensko.sk, na čo tento portál neupozorňuje. Zástupca žalobcu disponoval elektronicky podpísanou plnou mocou žalobcu a chcel ju priložiť k návrhu, no z dôvodu, že portál slovensko.sk neakceptuje elektronický podpis vo formáte PAdES, nemohol tak urobiť. Žalobca považuje za technickú chybu systému, že portál slovensko.sk neakceptuje uvedený formát elektronického podpisu, ktorý je predvolaný v podpisovacej aplikácii, pričom žalobca za túto chybu nemôže byť zodpovedný.

II. d/

Odvolacia duplika žalovaných (1/ až 3/)

15. K odvolacej replike žalobcu sa spoločnou odvolacou duplikou vyjadrili žalovaní (1/ až 3/).

16. Žalovaní v nej odmietli argumentáciu žalobcu uvedenú v odvolacej replike a uviedli k nej, že portál slovensko.sk vždy uvádza, či je pripojený dokument podpísaný alebo nie, teda žalobca vedel zistiť, či pripojený dokument obsahuje alebo neobsahuje elektronický podpis.

III.

Odvolací prieskum

17. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) po zistení, že sú splnené procesné podmienky vecného prejednanía odvolania (§ 386 a contrario CSP), preskúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP, § 380 ods. 2 a contrario CSP) odvolaním napadnutý IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie a po vykonaní odvolacieho prieskumu dospel k záveru, že uznesenie je v napadnutom IV. výroku vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Odvolací súd založil svoje rozhodnutie primárne na nasledovných ustanoveniach právnych predpisov:

18.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18.3. Podľa § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

18.4. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18.5. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

19. Odvolací súd úvodom tejto časti zdôrazňuje, že žalobca odvolaním napadol len IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým tento rozhodol o nároku na náhradu trov konania o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia (podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a čl. 4 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 344, § 324 ods. 1, § 327 CSP). Uvedené uznesenie v jeho I. až III. výroku, ktorým súd prvej inštancie odmietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení (podľa § 344, § 324 ods. 1, § 327 CSP) žalobca odvolaním nenapadol.

20. V prejednáwanej veci je odvolací súd podľa § 379 CSP viazaný rozsahom odvolania tak, ako ho vymedzil žalobca v odvolaní, keďže nejde o žiaden z prípadov stanovených v § 379 písm. a) až c) CSP, výlučne v ktorých odvolací súd rozsahom odvolania viazaný nie je.

21. V súvislosti s § 379 písm. a/ CSP pritom odvolací súd osobitne uvádza, že táto výnimka z viazanosti rozsahom odvolania nie je v prejednáwanej veci naplnená z dôvodu, že medzi I. až III. výrokom uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení, ktoré majú povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie o tomto návrhu, ak bol podaný samostatne pred začatím konania vo veci samej, končí (§ 344, § 324 ods. 1, § 327 v spojení s § 262 ods. 1 CSP) a IV. výrokom o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP) je vzťah len jednosmernej previazanosti, v ktorom primárnymi, základnými a panujúcimi výrokmi, od ktorých sa odvíja (je naň naviazaný) výrok sekundárny a bez ktorých sekundárny výrok úplne stráca svoje opodstatnenie sú výroky o odmietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení a sekundárnym výrokom je výrok o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 344, § 324 ods. 1, § 327 CSP).

22. Uvedený prípad teda nespadá do rozsahu výnimky z viazanosti rozsahom odvolania stanovenej v § 379 písm. a/ CSP, z ktorej normatívneho znenia možno vyvodíť dva prípady, na ktoré dopadá a ktorými sú keď i/ medzi odvolaním napadnutým výrokom a odvolaním nenapadnutým výrokom je vzťah obojstrannej previazanosti a keď ii/ medzi odvolaním napadnutým výrokom a odvolaním nenapadnutým výrokom je vzťah jednostrannej previazanosti, avšak odvolaním napadnutý je primárny výrok a odvolaním nenapadnutý je sekundárny výrok (t. j. opačný prípad, o aký ide aj v prejednáwanej veci).

23. V danej veci uvedený záver o tom, že od rozhodnutia od odvolaním žalobcu napadnutého výroku o nároku na náhradu trov konania nezávisia výroky o odmietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení, ktoré odvolaním napadnuté neboli, koniec-koncov explicitne normuje CSP aj v § 367 ods. 3, ktorý odsek vo vzťahu k odvolaniu sa proti výroku o trovách konania (ich náhrade) ustanovuje, že takéto odvolanie sa nedotýka právoplatnosti ostatných výrokov, a to práve z dôvodu, že tento „ostatný“ výrok (či už meritórny alebo procesný, ktorým sa konanie končí), nie je podmienený tým, ako sa rozhodlo o nároku na náhradu trov konania (platí to len opačne). Ako však vyplýva už z uvedeného, predmetný právny záver vyplýva bez ďalšieho už zo samotnej právnej úpravy inštitútu viazanosti rozsahom odvolania obsiahnutej v § 379 písm. a/ CSP.

24. Posúdenie vzťahu závislosti medzi odvolaním nenapadnutými výrokmi uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení a napadnutým výrokom o nároku na náhradu trov konania nemá pritom v prejednáwanej veci len teoretický význam, ale sú s ním spojené aj ďalšie pre rozhodovanie odvolacieho súdu závažné procesnoprávne následky.

25. Ak sporová strana podá odvolanie len do sekundárneho výroku (ktorým je aj výrok o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP), v dôsledku čoho podľa § 367 ods. 2 alebo ods. 3 CSP nie je nijak dotknutá právoplatnosť primárneho výroku (ktorým sú v danej veci výroky o odmietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení podľa § 344, § 324 ods. 1, § 327 CSP) a tieto primárne výroky preto nepodliehajú v takomto prípade ani odvolaciemu prieskumu (§ 379 CSP), má to za následok jednak že odvolací súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť

záverov primárnych a panujúcich výrokov, a to ani vtedy, ak sporová strana práve na jej spochybnení stavia svoje odvolanie a jednak že odvolací súd nevyvrátiteľne predpokladá, že primárne výroky sú v poriadku. Podporne využitím komparatívneho výkladu možno v tomto smere poukázať na totožné právne závery, ku ktorým dospela aj česká doktrína, ktorá pri ich formulovaní vychádzala z obsahovo totožných ustanovení ustanoveniam § 379 CSP o viazanosti odvolacieho súdu rozsahom odvolania a § 367 CSP o účinkoch odvolania (ktoré sú obsahom, čo sa týka viazanosti odvolacieho súdu rozsahom odvolania § 212 a čo sa týka účinkov odvolania § 206 zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád v účinnom znení) - D., K.: Opravné prostředky. Civilní proces z pohledu účastníka. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2020, s. 197.

26. V prejednávanej veci ide o prípad, kedy súd prvej inštancie (viazaný pri rozhodovaní kasačným uznesením odvolacieho súdu č. k. 26Cob/20/2021 - 449 z 23. apríla 2021, právoplatným dňa 25.05.2021) odmietol návrh podaný v mene žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení podľa § 327 CSP (aj v nadväznosti na § 344 CSP) z dôvodu, že návrh obsahoval vadu spočívajúcu v tom, že k nemu nebolo pripojené právne účinné splnomocnenie udelené zástupcovi žalobcu, oprávňujúce ho na podanie návrhu, pričom túto vadu návrhu, vzhľadom na to, že návrh nie je v danej veci podaním vo veci samej (§ 123 ods. 2 a contrario CSP), nemôže súd podľa § 327 časti vety za bodkočiarkou CSP odstraňovať. Odmietnutie návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení malo v danej veci povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie o ňom končí (keďže tento návrh bol podaný pred začatím konania vo veci samej), preto súd prvej inštancie v nadväznosti naň rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania, a to analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP (keď odmietnutie návrhu má taký istý dôsledok ako zastavenie konania podľa § 256 ods. 1 CSP). Na tomto právnom základe priznal nárok na náhradu trov konania žalovaným, keďže odmietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia zaviniť žalobca.

27. Žalobca v podstatnej časti odvolania (a následne znovu aj v podstatnej časti odvolacej repliky) vyvodzoval vadnosť napadnutého IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie v podstate práve tým, že súd prvej inštancie neaplikoval v konaní o návrhu žalobcu ustanovenie § 161 ods. 3 CSP, ktoré aplikovať mal, v dôsledku ktorého nesprávneho procesného postupu žalobca nemal možnosť odstrániť uvedenú vadu spôsobujúcu súčasne nedostatok procesnej podmienky - predložiť riadne plnomocnenstvo, a preto nemal rozhodnúť o odmietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení a keď už tak rozhodol, tak nemal podľa § 257 CSP priznať nárok na náhradu trov konania protistrane.

28. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca, hoci odvolaním nenapadol I. až III. výrok uznesenia súdu prvej inštancie, dôvodí v odvolaní ich vadnosť a na nej zakladá potom vadnosť odvolaním napadnutého IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým tento rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

29. V prejednávanej veci teda ide práve o prípad, kedy žalobca ako odvolateľ napadol len sekundárny výrok o nároku na náhradu trov konania (IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie) a nie vo vzťahu k nemu panujúce primárne výroky o odmietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení (I. až III. výrok uznesenia súdu prvej inštancie), z ktorého dôvodu odvolací súd, ako uviedol už vyššie, nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť záverov primárnych a panujúcich výrokov, a to napriek tomu, že sporová strana (žalobca ako odvolateľ) práve na ich spochybnení stavia v uvedenej časti svoje odvolanie a je povinný vychádzať z toho, že primárne panujúce výroky nie sú vadné (skutkovo, právne, ani v dôsledku postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal).

30. Z tohto dôvodu odvolacie dôvody obsiahnuté v predmetnej časti odvolania nie sú spôsobilé akokoľvek ovplyvniť toto rozhodnutie odvolacieho súdu, predmetom ktorého je odvolanie smerujúce len proti IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (a sú teda bez akejkolvek právnej relevancie v prejednávanej veci).

31. Z hľadiska vecného preskúmania odvolaním napadnutého IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania je preto relevantná len tá zvyšná časť odvolania, v ktorej je odvolanie proti napadnutému IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie stavané na prípustných odvolacích dôvodoch, ktorými je priamo a samostatne namietaná bezvadnosť napadnutého výroku (a teda ich

podstata nespočíva v tom, že sú len dôsledkom namietanej vadnosti odvolaním nenapadnutého I. až III. výroku uznesenia súdu prvej inštancie).

32. V tejto časti odvolania (zhrnutej už v bode 7. odôvodnenia) žalobca v podstate namietal, že napadnutý IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania je založený na nesprávnom právnom posúdení, keďže súd prvej inštancie neaplikoval vo vzťahu k nemu ustanovenie § 257 CSP o nepriznaní náhrady trov konania protistrane z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré žalobca vzhliadol v tom, že plnomocenstvo (pre absenciu ktorého bol jeho návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia odmietnutý podľa § 327 CSP odmietnutý) podpísal súdu prvej inštancie predložené plnomocenstvo cez webový portál zep.disig.sk, avšak vo formáte PAdES, ktorý ústredný portál verejnej správy slovensko.sk neakceptuje.

33. Úvodom tejto časti odvolací súd k inštitútu nepriznania náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, upraveného v § 257 CSP, aj s poukazom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „ÚS SR“) uvádza, že aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkom konania a aby neodporovalo dobrým mravom (napr. nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 135/2019 z 11. februára 2020).

34. Vychádzajúc z právoplatného I. až III. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení, ktoré nepodliehajú odvolaciemu prieskumu už v dôsledku nepodania odvolania proti nim (bod 29. odôvodnenia), súd prvej inštancie podľa § 327 CSP uvedený návrh žalobcu odmietol z dôvodu, že k návrhu nebolo pripojené plnomocenstvo buď i/ ako pôvodný elektronického dokumentu, autorizovaný podľa § 23 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (zákon o e-Governmente) v účinnom znení (ďalej aj len „zákon o e-Governmente“) alebo ii/ ak splnomocniteľ - žalobca nemohol splnomocnenie vytvorené ako elektronický dokument autorizovať, vykonaním zaručenej konverzie pôvodného listinného splnomocnenia podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente. V danej veci bol však pripojený len scan splnomocnenia udeleného v listinnej podobe, nekonvertovaný do elektronickej podoby zaručenou konverziou podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente, ktorého predloženie preto nevyvolalo žiadne právne účinky.

35. K vyššie uvedenej odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že v nej uvedené skutkové tvrdenie (uplatnené ako prostriedok procesného útoku prvýkrát v odvolaní - § 366 písm. d/ v nadväznosti na § 149 CSP) o tom, že žalobca mal podpísať plnomocenstvo elektronicke avšak v inom formáte, než ktorý akceptuje systém slovensko.sk, v prvom rade žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Počas celého konania tak na súde prvej inštancie, ako ani v odvolacom konaní, žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom vierohodnosť tohto svojho skutkového tvrdenia. Vierohodnosť tohto skutkového tvrdenia a teda uniesť vo vzťahu k jeho preukázaniu dôkazné bremeno bolo pritom možno veľmi jednoducho - a to pripojením takéhoto elektronického súboru, obsahom ktorého by bolo plnomocenstvo priamo vytvorené v elektronickej podobe (nie v listinnej, ktorej scan bol pripojený k návrhu, ktorého doručením súdu prvej inštancie sa o ňom začalo konať), podpísané v žalobcom tvrdenom formáte, z ktorého časovej pečiatky by vyplývalo, že predmetný súbor bol skutočne podpísaný ešte pred podaním návrhu. Z tohto dôvodu samotné skutkové tvrdenie uvedené v odvolaní, nebolo žalobcom preukázané, čo bez ďalšieho vylučuje opodstatnenosť celej, na tomto skutkovom tvrdení založenej uvedenej odvolacej argumentácie žalobcu o tom, že v danej veci bol naplnený dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý podľa § 257 CSP nemala byť priznaná náhrada trov konania protistrane (žalovaným).

36. Napriek tomu, bez toho, aby to vzhľadom na už uvedené bolo spôsobilé ovplyvniť toto rozhodnutie odvolacieho súdu, odvolací súd ešte nad rámec uvedeného v rovine obiter dictum dopĺňa, že ani preukázanie uvedeného tvrdenia by nemalo v danej veci za následok naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovaným podľa § 257 CSP, a to z týchto dôvodov:

37. Ako súd prvej inštancie v odôvodnení v časti odvolaním napadnutého uznesenia (vychádzajúc pritom z preňho záväzného právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v uznesení č. k. 26Cob/20/2021 - 449 z 23. apríla 2021) uviedol, aj v prípade, ak by žalobca ako splnomocniteľ z akéhokoľvek dôvodu nemohol udeliť plnomocenstvo priamo v elektronickej podobe (autorizáciou takéhoto elektronickeho dokumentu podľa § 23 zákona o e-Governmente), stále mal možnosť udeliť plnomocenstvo v listinnej podobe a toto následne mohol do elektronickej podoby, v ktorej je advokát, resp. advokátska kancelária povinná predložiť ho súdu (§ 82l ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v účinnom znení - ďalej aj len „zákon o súdoch“), transformovať zákonom o e-Governmente v § 35 ods. 2 stanoveným spôsobom, a to vykonaním zaručenej konverzie. Teda, ak by aj žalobcovi bránili technické, alebo iné dôvody v udelení plnomocenstva originárne v elektronickej podobe (autorizovaním pôvodného elektronickeho dokumentu obsahujúceho plnomocenstvo podľa § 23 zákona o e-Governmente), stále by mal možnosť udeliť plnomocenstvo v listinnej podobe a tento listinný dokument dať následne zaručene konvertovať podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente. Na vykonanie zaručenej konverzie sú pritom oprávnení okrem iného aj všetci advokáti (§ 35 ods. 3 písm. a/ zákona o e-Governmente).

38. Z obsahu spisu možno pritom jedine vyvodiť to, že žalobca pôvodne udelil plnomocenstvo na zastupovanie advokátskej kancelárii A. V. s.r.o. práve v listinnej podobe (bez akejkoľvek zmienky až do tohto odvolacieho konania o tom, že by tomu vôbec predchádzalo jeho udelenie originálne práve v elektronickej podobe), ktoré však (až v tomto odvolacom konaní už riadne splnomocnený) zástupca žalobcu pripojil k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladných opatrení len nascanované, bez toho, aby tento scan vznikol zaručenou konverziou podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente, v dôsledku čoho scan nebol spôsobilý mať akékoľvek právne účinky, ktoré sa inak s pôvodným listinným dokumentom spájali.

39. Záverom tejto časti obiter dictum odvolací súd napokon uvádza, že len zo skutočnosti, že elektronický súbor môže byť podpísaný rôznymi typmi podpisu, pričom pri podávaní podania súdu prostredníctvom na to určených portálov sa vyžaduje podpísanie jednotlivých súborov len v niektorom z týchto typov podpisu nemožno akokoľvek vyvodiť, že by tomu tak bolo z dôvodu technickej chyby portálu určeného na podávanie podaní súdu. Je pritom povinnosťou každého advokáta (vrátane takého, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným), vyplývajúcou z § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v účinnom znení pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, čo v sebe nepochybne zahŕňa i povinnosť pri podávaní podaní súdu elektronicke (v ktorej forme podávať podania súdu je jeho zákonná povinnosť podľa § 82l ods. 3 zákona o súdoch) oboznámiť sa s postupmi používania pri službách Ústredného portálu verejnej správy slovensko.sk, verejne dostupnými na internetovom portáli slovensko.sk, ktoré obsahujú okrem iného aj podrobné informácie o podpisovaní dokumentov, pripájaní príloh a ich podpisovaní ako aj o podpisovaní a vytváraní kvalifikovaného elektronickeho podpisu.

40. V tejto súvislosti však odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci, ak zástupca žalobcu pri podávaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia súdu prvej inštancie predkladal scan plnomocenstva, ktoré bolo v origináli udelené v listinnej podobe (a teda nebolo vytvorené v origináli v elektronickej podobe ako elektronicke dokument), na to, aby vyvolávalo aj po prevedení do elektronickej podoby (nascanovaním) právne účinky, ktoré sú s dokumentom inak spojené v jeho originálnej listinnej podobe, muselo byť prevedené vykonaním zaručenej konverzie podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente (čo sa v danej veci nestalo), pričom takto vytvorený elektronicke súbor sa už v rámci portáli slovensko.sk ani nepodpisuje, len pripája k návrhu.

41. Keďže teda v prejednávanej veci neboli preukázané (i/) žiadne výnimočné okolnosti, či už by boli dané v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán a ani (ii/) dôvody hodné osobitného zreteľa, výlučne za ktorých kumulatívnej existencie by o nároku na náhradu trov konania v danej veci bol súd povinný rozhodnúť podľa § 257 CSP (a teda celkom alebo sčasti nárok na náhradu trov konania nepriznať strane, u ktorej sú inak naplnené všetky predpoklady na priznanie nároku na náhradu trov konania), odvolací súd uzatvára, že odvolaním napadnutý IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie nie je zaťažný vadou nesprávneho právneho posúdenia tak, ako to žalobca namieta v relevantnej časti odvolania.

42. Keďže sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie, vo zvyšku tohto odôvodnenia sa podľa § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na skonštatovanie jeho správnosti (čo do výroku ako aj jeho odôvodnenia, obsiahnutého v bode 32. odôvodnenia v časti odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie).

43. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a odvolaním napadnutý IV. výrok uznesenia súdu prvej inštancie je vecne správny. Odvolací súd ho preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

44. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli v plnom rozsahu (100 %) úspešní žalovaní (1/ až 3/) oproti žalobcovi ako odvolateľovi (keď potvrdenie napadnutého rozhodnutia je po procesnej stránke považované za plný neúspech odvolateľa v odvolacom konaní), preto žalovaným (1/ až 3/) priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie v akcesorickej časti o náhrade trov konania končí, súd prvej inštancie obsadený vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP v spojení s § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch).

45. Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je dovolanie prípustné iba z dôvodov podľa § 420 CSP (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.